

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11Csr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819203734
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7819203734.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava samosudcom JUDr. Petrom Dudičom v spore žalobkyne N. V., C.. XX.XX.XXXX, S. W. XX, XXX XX U. proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO:35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený Záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45744971, vydaný dňa 09.10.2019 v konaní vedenom pod sp. zn. SRSApA 01784/19 v konaní o zaplatenie 1.114,12 eur s príslušenstvom.

II. Súd p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa dňa 16.12.2019 podala na tunajšom súde žalobu, ktorou sa domáhala vydania rozhodnutia v zmysle výroku tohto rozsudku. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 9.10.2019 pod sp. zn. SRSApA 01784/19 bol vydaný rozhodcovský rozsudok Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou Slovanských arbitrážnych súdov. Svoju žalobu odôvodnila skutočnosťami, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, v rozhodnutí sú nepravdivé údaje, neboli jej zaslané všetky dôkazy k podanému návrhu a preto jej bolo znemožnené vyjadriť sa ku všetkým dôkazom. Z vedených dôvodov nesúhlasila s rozhodcovským rozsudkom a tiež namietla, že žalobcovi bolo priznané právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá neobsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a tiež zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Navrhla preto predmetný rozhodcovský rozsudok zrušiť a uplatnila si nárok na náhradu trov konania. Ako dôkazy predložila Zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 12.1.2015 a rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSApA 01784/19 zo dňa 9.10.2019.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že na Rozhodcovský súd bol dňa 26.07.2019 doručený návrh na začatie rozhodcovského konania s prílohami (žaloba), ktorý bol doručovaný žalobkyni (vtedy žalovaná) spolu s výzvou na žalobnú odpoveď, pričom táto výzva obsahovala aj poučenie vrátane poučenia o 30 dňovej lehote podanie žalobnej odpovede. Žalobkyňa sa k výzve na žalobnú odpoveď

nevyjadrila a nezaslala rozhodcovskému súdu žalobnú odpoveď v lehote stanovenej rozhodcovským súdom napriek tomu, že výzva na žalobnú odpoveď jej bola riadne doručená dňa 02.09.2018, čo preukazuje podpis na poštovej doručenke. Lehota na žalobnú odpoveď žalobkyni márne uplynula dňa 03.10.2019. Po márnom uplynutí lehoty na podanie žalobnej odpovede zo strany žalobkyne bolo dňa 09.10.2019 vo veci rozhodnuté Rozhodcovským rozsudkom, ktorý bol doručovaný žalobkyni. Predmetná zásielka bola žalobkyni riadne doručená dňa 05.11.2019, čo preukazuje podpis na poštovej doručenke. Zo strany žalobkyne bolo dňa 11.10.2019 Rozhodcovskému súdu doručené podanie zo dňa 02.10.2019, ktoré však bolo na poštovú prepravu podané dňa 07.10.2019. Na základe vyššie uvedeného považoval žalovaný za nesporné, že žalobkyňa odovzdala žalobnú odpoveď na poštovú prepravu po zákonom stanovenej lehote. Zároveň sa nemožno stotožniť s tvrdením žalobkyne ohľadom nedoručenia všetkých listinných dôkazov spolu so žalobou, nakoľko aj žalobcom namietaný dokument označený ako Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.01.2015 tvoria obsah rozhodcovského spisu a preto má žalovaný za to, že aj tento bol riadne zaslaný žalobkyni v rámci výzvy na žalobnú odpoveď. Žalovaný považuje preto námietky žalobkyne za nedôvodné a nepreukázané. Žalobkyňa svoje námietky nepodoprela žiadnymi dôkazmi a neuniesla dôkazné bremeno svojich tvrdení, pričom žalovaný je toho názoru, že všetky zákonné podmienky spotrebiteľského rozhodcovského konania boli riadne splnené. Po postúpení pohľadávky na žalovaného viedol veriteľ (žalovaný) s dlžníkom (žalobkyňou) mimosúdne rokovania ohľadne uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota dlžníka predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jeho možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti. Keďže žalovaný (veriteľ) nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekučného konania poskytol žalovaný žalobkyni možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach podľa uváženia žalobkyne a dňa 29.10.2018 došlo v súlade so zákonom č. 420/2004 Z. z. o mediácii a doplnení niektorých zákonov v platnom znení k uzatvoreniu Dohody o výsledku mediácie (ďalej len „Dohoda o výsledku mediácie“) spolu so Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou (ďalej len „Rozhodcovská zmluva“). Predmetom Dohody o výsledku mediácie bola dohoda veriteľa (žalovaného) a dlžníka (žalobkyne) na tom, že záväzok dlžníka vyplývajúci zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zaniká v rozsahu, v ktorom to nepochybne vyplýva z Dohody o výsledku mediácie a nahrádza sa záväzkom dlžníka uhradiť veriteľovi zostávajúci časť postúpenej istiny záväzku, t. j. sumu vo výške 897,75 eur. Zmluvné strany sa dohodli, že záväzok dlžníka založený Dohodou o výsledku mediácie uhradí dlžník v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20 eur s tým, že neuhradenie ktorejkoľvek splátky riadne a včas sa stáva celý záväzok splatným, a to po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením prvej omeškanej splátky, keď súčasne bude žalovaný upozornený, v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Zmluvné strany sa rovnako dohodli, že dlžník uhradí veriteľovi vzniknuté trovy mediáčného konania v celkovej výške 236,37 eur. Zmluvné strany sa taktiež dohodli, že v prípade, ak dlžník splní svoj záväzok založený Dohodou o výsledku mediácie, spočívajúci v úhrade istiny pohľadávky veriteľa zo Zmluvy a nákladov mediáčného konania vo výške 18 eur v dohodnutých splátkach riadne a včas, veriteľ odpustí dlžníkovi svoj nárok na úhradu trov právneho zastúpenia veriteľa v mediáčnom konaní tak, ako vyplývali z obsahu Dohody o výsledku mediácie a tento nárok veriteľa by v tom prípade zanikol. Nakoľko žalobkyňa si svoje povinnosti v zmysle Dohody o výsledku mediácie neplnila riadne a včas, keď uhradila žalovanému sumu vo výške 20 eur len jedenkrát (dňa 15.11.2018), žalovaný listom „Upozornenie na uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti všetkých splátok pre neplnenie splátkového kalendára“ zo dňa 30.04.2019 upozornil žalobkyňu na opakované porušenie povinnosti vyplývajúcich z Dohody o výsledku mediácie a pohľadávka žalovaného vyplývajúca z Dohody o výsledku mediácie sa tak stala splatnou v celom rozsahu. Žalobkyňa mala možnosť výberu podpisu a nebola ničím nútená, podpis Rozhodcovskej zmluvy alebo Dohody o výsledku mediácie nebol podmienený podpisom iných dokladov, napr. poskytnutím úveru, vyplatením peňažných prostriedkov. Podpis jednotlivých dokumentov nebol podmienený, každý z dokumentov bol na samostatnom liste, zreteľne označený názvom, ktorý ozrejmuje obsah tohto dokumentu. Podľa názoru žalovaného možno preto ustáliť, že Rozhodcovská zmluva má charakter individuálneho dojednania, keďže je obsahovo a formálne oddelená od Dohody o výsledku mediácie, obsahuje poučenie o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v zákonom stanovenom rozsahu, nebola podmienkou poskytnutia úveru resp. uzatvorenia Dohody o výsledku mediácie, zo svojej povahy pripúšťa možnosť neprijatť rozhodcovské konanie, resp. odmietnuť riešenie prípadného sporu v rozhodcovskom konaní. Žalovaný je názoru, že Rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, štandardným spôsobom vysvetľuje podstatu rozhodcovského konania a dala možnosť výberu žalobkyni ako spotrebiteľovi Rozhodcovskú zmluvu podpísať, resp. nepodpísať, pričom žalobkyňa doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázala, že bola nútená Rozhodcovskú zmluvu podpísať. Na základe uvedeného nemožno

Rozhodcovskú zmluvu považovať za neplatnú z dôvodu, že by predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku resp. by v nej absentovali náležitosti podľa § 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a preto možno námietku žalobkyne v tejto časti považovať za účelovú. Poukázal tiež na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.07.2018, spisová značka: 41CoSr/6/2018, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2009 sp. zn. 6 M Obdo 4/2008. Žalovaný má za to, že rozhodcovský súd správne aplikoval príslušné právne predpisy ako aj judikatúru najvyšších súdnych autorít. Rovnako má za to, že rozhodcovský rozsudok obsahuje dostatočné odôvodnenie, z ktorého vyplýva, že nejde o zjavnú svojvôľu rozhodcu a že uvedené rozhodnutie je v súlade so zákonom. Podľa názoru žalovaného je nepochybné, že sa rozhodca vysporiadal a zaoberal sporom ako sporom spotrebiteľským a nevzhliadol žiadne porušenie spotrebiteľských zákonov, pričom predmetný Rozhodcovský rozsudok je riadne preskúmateľný. Rozhodnutie je riadne vykonateľné a neodporuje zákonu ani dobrým mravom, pretože zaväzuje na plnenie, ktoré je v zmysle zákona plniteľné. V danom prípade sa jedná o majetkový spor, ktorý môže byť riešený pred Rozhodcovským súdom a ktorý Rozhodcovská zmluva predpokladala, pretože sa mali riešiť spory medzi stranami v súvislosti so Zmluvou a Dohodou o výsledku mediácie, čo v danom prípade rozhodcovské konanie spĺňalo. Žalovaný taktiež poukázal na skutočnosť, že celé konanie prebehlo v súlade so zákonom. Má za to, že napádaný rozhodcovský rozsudok, dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa neodôvodnila a dostatočne nepreukázala ňou tvrdené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku a rovnako tak neuviedla skutočnosti, ktoré by odôvodňovali opodstatnenosť podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, resp. by spochybnili nárok žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v zmysle Dohody o mediácii. Navrhol preto žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia. Na preukázanie svojich tvrdení predložil Uznesenie (Výzva na žalobnú odpoveď), doručenkou k Uzneseniu, doručenkou k Rozhodcovskému rozsudku, Nesúhlas so žalobným návrhom na začatie rozhodcovského konania + Poštovou obálku, Dohodu o začatí mediácie, Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, Dohodu o výsledku mediácie a Upozornenie na uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti všetkých splátok pre neplnenie splátkového kalendára.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení na podanie žalovaného uviedla existenciu dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní musí súd preskúmať ex offo (§ 48 ods. 3 zákona). Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu môže uzavrieť dodávateľ so spotrebiteľom za tým účelom, aby spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy rozhodol rozhodcovský súd určený v zmluve. V prejednávanej veci však žalovaný nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, pretože nie je dodávateľom v zmysle § 52 ods. 3 OZ. Dohoda o výsledku mediácie nie je samostatným záväzovacím právnym dôvodom, ide iba o formu zabezpečenia existujúceho záväzku. Podľa žalobkyne totiž platí, že postúpením pohľadávky neprechádza na postupníka celý záväzkový vzťah ale len určitá pohľadávka, t.j. právo na plnenie od dlžníka. Aj v prípade existencie práva postupníka uzavrieť so žalobkyňou spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Takýmto dôvodom je absencia označenia spotrebiteľskej zmluvy, na spory z ktorej sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Žalobkyňa tiež namietala podpísanie uvedených dohôd „nejakými“ osobami, ktoré neboli identifikované ako konatelia spoločnosti.

4. Súd nariadil pojednávanie dňa 24.7.2020. Na pojednávanie sa nedostavila žalobkyňa, ktorá svoju neprítomnosť na pojednávaní písomne ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 22.7.2020. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, u ktorého bolo predvolanie riadne a včas doručené, ktorého neúčast' ospravedlnil jeho právny zástupca. Súd preto v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobkyne a žalovaného.

5. Právny zástupca žalovaného vyjadril nesúhlas s podaným žalobným návrhom nakoľko mám za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Zároveň si uplatnil 100 % náhradu trov konania. Vo zvyšku poukázal na písomné vyjadrenia.

6. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Medzi žalobkyňou ako dlžníkom a predchodcom žalovaného ako veriteľom bola dňa 12.1.2015 uzatvorená Úverová zmluva, na základe ktorej bol schválený žalobkyňou úver vo výške 1.200 eur,

splatnosť úveru bola 60 mesiacov a splátka bola splatná k 15. dňu príslušného kalendárneho mesiaca pri výške mesačnej splátky 32,13 eur. Celkovo sa žalobkyňa zaviazala žalovanému splatiť sumu 1.927,80 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 20,34 %, RPMN 22,5 % a priemernej hodnote RPMN 21,79 %.

8. Dňa 31.8.2018 bola medzi stranami sporu a Mediačným centrom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., spol. s r.o., so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, IČO: 50 248 278 (ďalej len ako „Mediačne centrum“) uzavretá Dohoda o začatí mediácie, ktorej predmetom bola dohoda strán sporu na mediácii sporu, založeného na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2015, ktorú vykoná mediátor.

9. Dňa 29.10.2018 bola medzi stranami sporu uzatvorená Dohoda o výsledku mediácie, ktorej predmetom bola dohoda na určení záväzku - dlžnej sumy zo vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2015, ktorý sa nahrádza záväzkom dlžníka uhradiť veriteľovi peňažný záväzok v sume 897,75 eur, spolu s trovami mediačného konania v sume 236,37 eur a to v mesačných splátkach po 20 eur.

10. Dňa 29.8.2018 bola medzi stranami sporu zároveň uzatvorená spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. V zmysle čl. I bod 1. tejto zmluvy rozhodcovským súdom na účely tejto zmluvy sa rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava. Podľa čl. II bod 1. tejto zmluvy všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o výsledku mediácie alebo spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2015, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú na základe tejto dohody, alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto dohody, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov, a to jedným rozhodcom.

11. Z rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSAspA 01784/19 zo dňa 9.10.2019, uznesenia sp. zn. SRSAspA 01784/19 zo dňa 30.7.2019, doručeny a písomného podania žalobkyne zo dňa 2.10.2019 adresované Slovenskému arbitrážnemu súdu súd zistil, že zo strany žalovaného voči žalobkyni na rozhodcovskom súde: Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, Vansovej 2, 811 03 Bratislava, bola podaná dňa 26.7.2019 žaloba o zaplatenie pohľadávky vo výške 1.114,12 eur s prísl. Uznesením zo dňa 30.7.2019 bola žalobkyňa vyzvaná, aby v lehote 30 dní od doručenia uznesenia predložila rozhodcovskému súdu písomnú žalobnú odpoveď. Uznesenie bolo žalobkyni doručené dňa 2.9.2019. V rozhodcovskom konaní žalovaná na vyššie uvedené uznesenie zaslala rozhodcovskému súdu žalobnú odpoveď, ktorá bola podľa priloženej obálky daná na poštovú prepravu dňa 7.10.2019. V nej namietala porušenia zákona o spotrebiteľských úveroch a nepríslušnosť rozhodcovského súdu na konanie vo veci. Uviedla, že predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/305/2018 a Krajského súdu v Prešove č.k. 21Co/9/2017. Žiadala, aby jej vec bola prejednaná na miestne príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku.

12. Dňa 9.10.2019 bol rozhodcovským súdom vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 01784/19, ktorým bola žalovanej v rozhodcovskom konaní uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.114,12 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 877,75 eur od 11.7.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 66,85 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 256,35 eur. Rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 5.11.2019.

13. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „Zákon o rozhodcovskom konaní“), ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

14. Podľa § 41 ods. 1 a 2 Zákona o rozhodcovskom konaní, doručený rozhodcovský rozsudok má za podmienok podľa § 46 ods. 2 pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Rozhodcovský rozsudok, ktorý má účinky právoplatného rozsudku súdu podľa odseku 1, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitného predpisu.

15. Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Podľa § 45 ods. 3. Zákona o rozhodcovskom konaní súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

17. Podľa § 46 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

18. Podľa § 46 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo

k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/, r/, y/ a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. V zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá

je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

24. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 4 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči predávajúcemu vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči predávajúcemu, n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba predávajúcemu, p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

27. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Ako vyplýva z § 54 ods. 1, ods. 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 3 ods. 3. a ods. 5. zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. (s odkazom na §52 až 54 OZ). Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie

práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

30. Podľa § 3 ods. 1. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní platného a účinného v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

31. Podľa § 4 ods. 1. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní platného a účinného v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

32. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

33. V danej právnej veci je nesporné a preukázané, že medzi stranami sporu bola dňa 12.1.2015 uzatvorená úverová zmluva, neskôr dňa 29.10.2018 Dohoda o výsledku mediácie a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a uvedený deň bola medzi stranami sporu uzatvorená aj spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Ďalej je zrejmé, že žalobca v tomto vzťahu vystupuje ako fyzická osoba spotrebiteľ a žalovaný vystupuje v rámci svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ. Úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou, ide o štandardnú formulárovú zmluvu.

34. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Vzhľadom na uvedené je žalobkyni dôvodné priznať postavenie spotrebiteľa. Súd je toho názoru, že na daný právny vzťah je potrebné prioritne uplatňovať ustanovenia Občianskeho zákonníka pred ustanoveniami Obchodného zákonníka, jedná sa o výhodnejšiu právnu úpravu vo vzťahu k spotrebiteľovi oproti ustanoveniam Obchodného zákonníka.

35. Podľa uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 29.10.2018 sa všetky spory z Dohody o výsledku mediácie a zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX mohli riešiť len rozhodcovským súdom. Podanie žaloby na všeobecnom súde malo síce povahu rozvázovacej podmienky vo vzťahu k rozhodcovskej doložke, avšak toto dojednanie neplatilo, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd. S prihliadnutím na uvedené, ak spor vyvolal dodávateľ podaním žaloby na rozhodcovskom súde, spotrebiteľ sa takto začatému rozhodcovskému konaniu musel podrobiť. Podanie žaloby na rozhodcovskom súde má totiž rovnaké účinky, ako keby bola žaloba podaná na súde, pričom po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde.

36. Smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza nie z minimálneho okruhu nekalých klauzúl, ktoré sa majú transponovať, ale zo vzorového okruhu klauzúl. V konečnom dôsledku sa okruh neprijateľných podmienok de lege lata uvedený v § 53 ods. 4 OZ upravil postupne viacerými novelami až po uplynutí transpozície lehoty (napr. neprímeraná sankcia pod písm. k/ bola upravená až novelou Občianskeho zákonníka, vykonanou zákonom č. 568/2007 Z. z.

súčinnosťou od 01. 01.2008, kým hlavná transpozícia bola vykonaná zákonom č. 150/2004 Z. z. účinným od 01. 04. 2004).

37. Podľa čl. 2 písm. a) Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3.

38. Podľa čl. 3 ods. 1 - 3 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

39. Podľa bodu 1 písm. q) prílohy k Smernici Rady 93/13/EHS (podmienky uvedené v článku 3 ods. 3) za nekalé podmienky možno považovať podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je: neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

40. Občiansky zákonník účinný od 01.01.2008 za neprijateľnú podmienku v ust. § 53 ods. 4 písm. r) považuje aj dojednanie vyžadujúce v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, zmluvná podmienka spotrebiteľom individuálne nedojednaná, ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni prejednávaniu a rozhodnutiu vecí rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ nemal možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, nakoľko túto možnosť skôr využil dodávateľ. Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluvná klauzula alebo dodávateľ svojím konaním podaním žaloby na rozhodcovskom súde. Ust. § 53 ods. 4 OZ účinného od 1.1.2008 len demonštratívne vymenováva niektoré neprijateľné podmienky, a teda charakter neprijateľnej podmienky môžu mať aj iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spája v ust. § 53 ods. 5 sankciu neplatnosti. Keďže ust. § 53 OZ nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§ 40a OZ), išlo o neplatnosť absolútnu pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musel súd prihliadať z úradnej povinnosti. Ak teda dojednaná podmienka ukladajúca spotrebiteľovi podrobiť sa rozhodcovskému konaniu vyvolanému dodávateľom je pre jej neprijateľnosť neplatná, v rozhodcovskom konaní uplatnený nárok rozhodcovským súdom vôbec nemal byť prejednaný a rozhodnutý. Rozhodcovský súd môže totiž vec v rozhodcovskom konaní prejsť len vtedy, ak medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená platná rozhodcovská zmluva. Bez takejto platnej zmluvy majúcej buď formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve rozhodcovskému súdu chýba základný predpoklad pre rozhodnutie sporu v rozhodcovskom konaní.

41. Zásadnou právnou otázkou v predmetnej veci bola otázka, či rozhodcovská zmluva k úveru, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, je platná. V zmluve sa účastníci vzťahu dohodli, že akékoľvek spory ktoré vzniknú z Dohody o výsledku mediácie resp. zo zmluvy o úvere a spory, ktoré vzniknú s uplatnením práv z tohto vzťahu, budú riešené pred určeným rozhodcovským súdom.

42. Súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Inými slovami, právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho

ktorého záujmu chráneného príslušnou normou (citované z nálezu Ústavného súdu SR č. 2221/07 z 19.3.2008).

43. V materiálnom právnom štáte nejde len o dodržiavanie práva bez ďalšieho, ale predovšetkým o dodržiavanie takých pravidiel správania, ktoré sú v súlade s hodnotami, na ktorých je právny poriadok vybudovaný. Právo je spoločenský normatívny systém, ktorého účelom je rozumné usporiadanie vzťahov medzi členmi spoločnosti. Už z tejto základnej funkcie práva vyplýva, že riešenia, ktoré sa požiadavke rozumného usporiadania vzťahov priečia, sú neprijateľné. Súdu jednoznačne prislúcha, aby sa zaoberal otázkou, či mechanická aplikácia zákona nemôže priniesť absurdné dôsledky a v prípade, že tomu tak je, aby takouto interpretáciou pomocou redukcie „add absurdum“ odmietol a aby zvolil výklad, ktorý bude v súlade so zmyslom a účelom zákona a ktorý bude racionálny a spravodlivý.

44. Rozhodcovská zmluva uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť aj prejavom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6 M Cdo 9/2012).

45. Z uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy ani z iných listinných dôkazov žiadne informácie o rozdieloch medzi riešením sporu pred rozhodcovským súdom a všeobecným súdom nevyplývajú. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemohol zbaviť ani poukazom na princíp "ignorantia iuris non excusat" (neznalosť zákona neospravedľuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobcu. Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Žalovaný ničím právne významným nepreukázal, že žalobkyni poskytol jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní.

46. Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že žalobkyňa nebola žalovaným poučená o dôsledkoch podpísania rozhodcovskej zmluvy a ani o následkoch z nej vyplývajúcich. Nebolo teda preukázané, aby bola rozhodcovská zmluva jednoznačne individuálne dojednaná. Za individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať ani osobitné podpísanie samostatného listinného dokladu, ktorý je vo svojej podstate štandardnou formulárovou zmluvou vopred pripravenou dodávateľom.

47. Ustanovenie § 53 ods. 4 OZ je svojim obsahom najbližšie problémovej Rozhodcovskej zmluve. Uvedené ustanovenie sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa a jeho ochrany a nie z pohľadu dodávateľa. Ak by dodávateľ inicioval konanie na rozhodcovskom súde, je klauzula neprijateľná, ak nie je alternatíva daná pre spotrebiteľa, aby rozhodcovské konanie zastavil, alebo odsunul. Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej zmluvy, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle citovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Pokiaľ ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Naopak, ak niektorý spotrebiteľ výnimočne uplatňuje svoje práva, tak využíva - pre neho transparentný štátny súd. Súd pritom nepochybuje o tom, že spotrebiteľ, ktorý sa rozhodne osobitne individuálne vyjednať rozhodcovskú zmluvu, by aj reálne rozhodcovské konanie využil, pretože inak by jeho individuálne vyjednávanie nedávalo zmysel. Je na úvahu, či spotrebiteľa by napadla myšlienka namietať neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy. Tu je nutné objektívne posúdenie rozhodcovskej zmluvy a nie je rozhodujúca vôľa účastníka zmluvného vzťahu a v tomto zmysle ani jeho aktivita.

48. Neprijateľná rozhodcovská doložka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ) a je povinnosťou nielen súdu, ale aj rozhodcu z tohto právneho posúdenia vyvodit' všetky právne dôsledky a poskytnúť náležitú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Neuniklo pozornosti súdu, že rozhodca

iba zriedkavo pristupuje k posúdeniu platného založenia vlastnej právomoci, resp. túto iba formalisticky skonštatuje ako danú. Aj toto konanie je právom nerešpektovania práv spotrebiteľa absencia neustrannosti a nezáujatosti rozhodcu. Akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach je treba zvoliť osobitným vyjednaním a nie nanútením arbitráže spotrebiteľovi.

49. Na individuálne dojednanie je však potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení ani vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste papiera. Zbavenie sa zodpovednosti za nekalú obchodnú prax pri nevhodnom predkladaní zmluvných podmienok argumentáciou, že spotrebiteľ mal byť bdely, súd neprijíma a odsudzuje ho ako konanie hraničiace so zlým úmyslom v zmluvných vzťahoch. Je neakceptovateľné, aby porušovateľ práva presúval zodpovednosť na slabšieho a je vylúčené, aby za takýchto okolností súd akceptoval rozhodcovskú zmluvu.

50. Evidentne je možné konštatovať, že ide o vopred dodávateľom naformulované zmluvné klauzuly a je zrejmé, že spotrebiteľ nemôže takúto formulárovú zmluvu meniť. Na strane žalovaného je dôkazné bremeno preukázať, že spotrebiteľ - v danom prípade žalobkyňa, si individuálne vyjedнала rozhodcovské konanie. V tomto smere neboli doložené žiadne relevantné listinné dôkazy, podporujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy. Nie žalobkyňa má dokázať, že nedošlo k individuálnemu vyjednaniu, ale žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno túto situáciu preukázať. Ak by si žalobkyňa individuálne vyjedнала rozhodcovskú zmluvu, potom by muselo platiť, že si individuálne vyjedнала aj podmienky arbitráže. Žalovaný si dôkazné bremeno o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy nespĺnil. Ak spotrebiteľ mal vyjednať na základe rozhodcovskej zmluvy súkromný proces, mal by nepochybne tieto pravidlá poznať. V spise však nie sú o tom žiadne dôkazy.

51. Individuálne dojednanie je také, kde spotrebiteľ má reálnu možnosť ho neprijat', odmietnuť, hoci ho pripravil dodávateľ. V tomto prípade však súd nemá preukázané, že neprijatím, odmietnutím rozhodcovskej zmluvy by nedošlo k zhoršeniu postavenia žalobkyne. Súd sa neuspokojil so skutočnosťou, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na samostatnom papieri, že v zmluve bolo uvedené, že zmluvné strany vyhlasujú, že sú spôsobilé na právne úkony, zmluvu uzatvárajú na základe ich slobodnej a vážnej vôle, s jej obsahom sa riadne oboznámili, jej ustanoveniam rozumejú a že dlžník vyhlásil súhlas s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy a že bol pred uzatvorením rozhodcovskej zmluvy osobitne informovaný a poučený o dôsledkoch jej uzavretia. Predmetná rozhodcovská zmluva podľa názoru súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to tým, že v prípade podania žalobného návrhu dodávateľom núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom, ktorý vopred vybral dodávateľ a zbavuje ho možnosti riešiť spor pred štátnym súdom. V rozhodcovskej zmluve je síce uvedené, že svoje právo môžu strany uplatniť aj pred všeobecným súdom, čo však už po podaní návrhu na rozhodcovský súd nie je možné. Z praxe je zrejmé, že návrhy na začatie konanie podávajú výlučne dodávatelia, čím je spotrebiteľ zbavený možnosti obrátiť sa na všeobecný súd.

52. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (predmet rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení technika predkladania - inkorporovanie doložky do všeobecných zmluvných podmienok versus vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste (hárku) papiera. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/2/ 2014).

53. Súd po vykonanom dokazovaní je toho názoru, že rozhodcovská zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom. Možnosť výberu spôsobu riešenia sporu dlžníkom je podľa názoru súdu len zdанlivá, keď vo väčšine prípadov určuje spôsob riešenia prípadného sporu a v prípade rozhodcovského konania aj osobu rozhodcu žalovaný ako veriteľ. V prevažnej väčšine sporov zo spotrebiteľských úverov je na strane žalobcu veriteľ, pričom dlžník ako spotrebiteľ v zásade žalobu nepodáva. Spotrebiteľ teda podľa uvedenej zmluvnej úpravy síce mal možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, avšak podaním žaloby v rozhodcovskom konaní veriteľom stratil možnosť domáhať sa právnej ochrany pred všeobecným súdom. Úpravu, zmluvne zakotvenú žalovaným do rozhodcovskej zmluvy formou

rozvázovacej podmienky, súd posúdil ako nekalú povahu dojednania o možnosti riešenia sporov. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu uskutočnená jednostranne. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy, je v tomto prípade veriteľ, čiže žalovaný, pretože tento zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej rozhodcovskej zmluve.

54. Podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní je rozhodcovský rozsudok možné za podmienok ustanovených v ustanoveniach § 45 - 47 tohto zákona napadnúť žalobou na príslušnom súde, a tak dosiahnuť jeho zrušenie. Jedným z dôvodov podania žaloby je, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Súd však pri posudzovaní platnosti rozhodcovskej zmluvy nemusí byť viazaný návrhom v prípade absolútnej neplatnosti, ku ktorej prihliada z úradnej povinnosti. Navyše Európsky súdny dvor vo svojom rozsudku zo dňa 21. novembra 2002, Cofidis (C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 34), uviedol, že ochrana, ktorú smernica poskytuje spotrebiteľom, sa rozširuje na prípady, keď spotrebiteľ, ktorý uzavrel s predajcom alebo dodávateľom zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku, nenamieta nekalý charakter tejto podmienky, pretože buď nepozná svoje práva, alebo je odradený ich uplatniť z dôvodu nákladov, ktoré by súdne konanie predstavovalo. V tomto smere je úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje, vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a dodávateľom a posudzovať tak ex offo prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky - rozhodcovskej zmluvy/doložky, aj keď to spotrebiteľ nenamieta. Takto stanovená zmluvná podmienka je nekalá, pretože nebola individuálne dohodnutá a jej zmyslom je domôcť sa jej prostredníctvom pred výlučne v každej situácii veriteľom vopred určeným rozhodcom záväzného a právne vynútiteľného rozhodnutia, kde na úkor procesných práv druhej strany - spotrebiteľa zvyšuje pravdepodobnosť rýchleho vyriešenia sporu. Veriteľ tak môže na základe predmetnej rozhodcovskej zmluvy/doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému orgánu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Na základe tejto rozhodcovskej zmluvy/doložky spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu, stráca právo brániť sa voči takýmto nárokom na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Súd teda na základe uvedených dôvodov samotnú rozhodcovskú zmluvu posúdil ako absolútne neplatný právny úkon. Súd sa z tohto dôvodu ďalej ani nezaoberal námietkami žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere a ďalšieho priebehu samotného rozhodcovského konania (nedoručenie rovnopisov príloh žaloby, oneskorené podanie žalobnej odpovede) a aj za splnenia podmienky včasnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

55. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového priadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V danom prípade súd žalobe vyhovel v celom rozsahu, a teda žalobca bol v konaní úspešný. Súd preto podľa zásady úspešnosti strany sporu v konaní rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Rožňava (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).